

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
«ΠΑΤΡΙΩΝ»
ΔΟΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ 3 Α
ΤΗΛΕΦ. 582

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Εκδιδόμενον τη Επιμελείᾳ Επιτροπῆς ἐκ αὐτῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Ε. Γ. Ζησιού καὶ Ι. Μ. Δερβιργῆ διευθύνοντες.

ΙΕΡΟΝ ΠΑΣΧΑ

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, ἐνῶ ἐπανηγυρίζομεν τὴν ἐπέτειον τῆς ἐθνικῆς ἀναστάσεως, βαρὺ μελαγχολίας νέφος ἐσκίαζε τὴν χαρὰν μας. Καὶ σήμερον, ὅτε ἔπρεπε μόνον χαρμόσυνοι νὰ διαμεΐβωνται λόγοι χαρᾶς καὶ ἀδελφώσεως, ὅχι μόνον ἡ αἰωνία θλίψις τῶν ἀλυτρώτων ἀδελφῶν σκιάζει πάλιν τὴν ὄψιν μας, ἀλλὰ καὶ τὸ νέφος ἐκεῖνο, τὸ βαρὺ καὶ μελαγχολικόν, σκληρότερα πιέζει τὴν συγκεκινημένην μας ψυχὴν. Ἀλλὰ τοιοῦτος ἄρα γε ἐγγράφη ἄνωθεν νὰ εἶναι ὁ αἰώνιος κληρὸς τοῦ Γένους ἡμῶν καὶ δὲν θ' ἀνατελῇ δι' αὐτὸ μία καὶ ἡμέρα, ἐν Ἀγίῳ Πάσχα, καθ' ὃ μόνον λόγους παιδρῶς νὰ ἐκφέρῃ τὸ στόμα καὶ δάκρυα χαρᾶς νὰ χύνωσιν οἱ ὀφθαλμοὶ μας;

Καὶ ὅμως ποῖον ἄλλο Πάσχα ἀπὸ αἰῶνων ἀνέτειλε τόσον αἶσιον, τόσον εὐελπί, τόσον χαρμόσυνον ὅσον τὸ σημερινόν;

Πότε ἄλλοτε ἡμεῖς ὅσοι καὶ ἀποδεδειγμένη ἐκ τῶν πραγμάτων κατεδείχθη ἡ εὐμένεια καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Ὑψίστου ἐπὶ τὸν λαόν, τὸν μηδέποτε λιποψυχήσαντα ἐν τῇ πρὸς Αὐτὸν πίστει, τὸν λαόν, τὸν ὅσον οὐδεὶς ἄλλος ἐν τῷ κόσμῳ δοκιμασθέντα;

Πότε ἄλλοτε ἀνταμοιβὴ ἀφοσιώσεων καὶ ἐπιβράβευσις μαρτυριῶν ὑπῆρξε γενναϊότερα ἐκείνης, ἥς μᾶς ἤξιώσεν ὁ Σωτὴρ, καταστήσας ἡμᾶς αἰφνης ἱκανοὺς νὰ πραγματοποιήσωμεν ὄνειρα, ἅτινα οἱ πολλοὶ θεώρουν οὐτοπίαν καὶ ν' ἀποδώσωμεν τὴν ζωὴν τῆς ἐλευθερίας εἰς ἀδελφούς, οἵτινες ἐχαρκτηρίζοντο ὡς ἐτοιμοθάνατοι;

Καὶ πότε ἄλλοτε, ἀπὸ τῆς Ἀναστάσεως ἀκριβῶς τοῦ Σωτῆρος καὶ ἐντεῦθεν τόσον ἐμφανῆς καὶ ἀπτή ὑπῆρξεν ἡ ἐπέμβασις τῆς θείας χειρὸς ἐπὶ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ἐπέμβασις σωτηρίας διὰ τοὺς ἀδικουμένους, ἐπέμβασις τιμωρίας καὶ ἐκδικήσεως διὰ τοὺς ἀδικούντας;

Βεβαίως δικαιοῦμεθα νὰ θλιβώμεθα βλέποντες τόσας κενὰς θέσεις περὶ τὴν συμβολικὴν τράπεζαν τοῦ πασχαλίου ἁμνοῦ. Ἀλλ' ἀκόμη πέρυσιν τόσον ἦσαν αὗται περυσσότεραι καὶ τόση ἀγωνία καὶ ἀμφιβολία συνέβηκε τὰς ψυχὰς τῶν προσελθόντων, ὥστε ἀχάριστοι ἀληθῶς θὰ ἐχαρκτηρίζομεθα ἐφέτος καὶ ἀνάξιοι τῆς θείας εὐεργεσίας, ἂν συγκατοῦντες πάντα στεναγμόν καὶ καταπνίγοντες πάντα πόνον δὲν ἐφάλλομεν ἐλεύθεροι καὶ δοῦλοι ἄσματος χαρμώδους δόξολογίας πρὸς Ἐκεῖνον, ὅστις ἰδὼν ἐν ἡμῖν τὴν εἰκόνα τῶν ἐπὶ γῆς παθῶν του, τὴν ραπισθεῖσαν παρειάν, τῆς λόγῃς τὸ κέντημα, τὰς δόνας τοῦ ἀκαθίνου στεφάνου ὑπόδεχσε νὰ εὐαγγελισθῇ πρὸς ἡμᾶς καὶ τὴν δόξαν τῆς Ἀναστάσεως, ἣν μετὰ πίστεώς ἀτρομήτου προσδοκῶμεν καὶ βλέπομεν συντελουμένην διὰ τῆς ἀπειροῦ Του χάριτος.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ τοῦ Πάσχα

(Ἰωάν. 1. 1—18)

Κείμενον.

1 Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν² πρὸς τὸν Θεόν, καὶ³ Θεὸς ἦν ὁ λόγος⁴. οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν⁵, πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν⁶. ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων καὶ⁷ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης. οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ. οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. εἰς τὴν δόξαν⁸ ἦλθεν, ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ κέκραγε λέγων· οὗτος ἦν ὃν εἶπον· ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἔμπροσθέν μου γέγονεν. ὅτι πρῶτος μου ἦν. καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος· ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωϋσέως ἐδόθη ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

Σημειώσεις.

1) Ἐν ἀρχῇ ἦ=ἦτο πρὶν ἀρχίσῃ ἡ δημιουργία τοῦ σύμπαντος, ἐπομένως πρὶν ἀρχίσῃ ὁ χρόνος, ὑπῆρχεν ὁ λόγος, τὸ δεύτερον πρῶτον τῆς ἀγίας Τριάδος. 2) Ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν = Ὁ λόγος ὑπόστασις ἰδίᾳ, εὐρισκτο εἰς σχέσιν πρὸς τὸν Θεὸν Πατέρα. 3) Καὶ ὁ Θεὸς ἦν ὁ λόγος = καὶ ὁ λόγος ἦτο Θεός. Οὗτος ἦν τῇ ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν = ἀνακεφαλαιώσεως τῶν ἀνωτέρω. 4) λόγος παρίσταται ὡς πρόσωπον ἰδιαίτερον ὡς ὑπόστασις ἰδιαίτερα ὁ Θεὸς Πατὴρ = ὡς Θεὸς ἀληθινὸς καὶ αὐτός. 5) Ἦν αὐτὸς = ὁ λόγος ἦν ὁ λόγος δημιουργὸς τοῦ σύμπαντος. 6) Ἐν αὐτῷ ἦν = Ἐν τῷ λόγῳ ὑπῆρχε ζωὴ, ἦτο ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς ἡ δοθεῖσα εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ φωτίζουσα τὸν ἄνθρωπον. 7) Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ... οὐ κατέλαβεν. Τὸ φέγγει ἐν τῇ σκοτίᾳ· σκοτία δὲ πνευματικὴ εἶναι ἡ ἐν τῇ ἰδίᾳ κατάστασις τοῦ ἀνθρώπου.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

ΤΕΚΜΗΡΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ Ι. ΧΡΙΣΤΟΥ

Πρὸς τὴν Ἀποστ. α' 1—9

Ἀπὸ τῆς λαμπροφάνου ἡμέρας τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἀναγιγνώσκονται ἀντὶ περιτοπῶν Ἀποστολικῶν ἐπιστολῶν περιτοπῆς τῆς διηγήσεως τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων, ἣν ποιεῖται ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς. Ἐκθέσας ὁ ἱερός Εὐαγγελιστὴς τὰ κατὰ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν

ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ αὐτοῦ καὶ περατώσας ἐν αὐτῷ τὴν ἀφή-
γησιν αὐτοῦ διὰ τοῦ γεγονότος τῆς ἀναλήψεως, δι' ἧς ὁ
Κύριος χωρίζεται πλέον τῆς ἐπιγείου πρὸς αὐτοὺς σχέσεως
αὐτοῦ, ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων ἀρχε-
ται ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου σημείου εἰς τὸ ὅποιον ἐτελείωσε τὸ
Εὐαγγέλιον αὐτοῦ. Ἐν τῇ αὐτοῦ ἀναγιγνωσκόμενη περικοπῇ
ἥτις ἐστὶ καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ βιβλίου τῶν πράξεων τῶν Ἀπο-
στόλων ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς συνοψίζει ἀνακεφαλαιῶν τὰ
περὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μέχρι τῆς ἀναλήψεως αὐτοῦ.

«Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποίησά μιν περὶ πάντων, ὃ Θεό-
φιλε, ὃν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν, ἀρχὴ ἧς
ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ Πνεύματος Ἁγίου,
οὓς ἐξελέξατο ἀνελεῖν». Ἦδη ἐκθέσας σοι ἐν τῇ πρώτῃ
ἱστορίᾳ ἦτοι ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ, ὃ Θεόφιλε*, περὶ πάντων
τῶν ἀφορώντων εἰς τὸν ἐπίγειον βίον τοῦ Σωτῆρος Ἰησοῦ
Χριστοῦ ἦτοι εἰς τὰς πράξεις καὶ τὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ
τὴν ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως αὐτοῦ μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν
ἀνελεῖται ὅσα τοῦτέστι ἐνετείλατο εἰς τοὺς Ἀποστόλους,
τοὺς ὁποίους αὐτὸς ἐξελέξατο ἐνισχύσας καὶ ἀγιάσας αὐτοὺς
διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

«Οἱς καὶ παρέστησαν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐ-
τόν, ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὅπα-
νόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ». Μέχρι τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου οἱ Ἀπόστολοι παρὰ τὰ
ὑπὸ τοῦ Κυρίου τελούμενα πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν θαύ-
ματα ἠπίσταντο ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ αὐτὸς
δὲ ὁ Πέτρος ὁ ὁμολογῆσας ἐνώπιον τῶν λοιπῶν ἀποστόλων
τὴν ἀληθείαν ἐγκατελείπειν αὐτὸν ἀρνηθεὶς καὶ λη-
σμονήσας τὴν ὁμολογίαν αὐτοῦ. Τοῦτου ἕνεκα ἦτο ἀνάγκη
οἱ μέλλοντες νὰ κηρύξωσι τὸ Εὐαγγέλιον πρῶτον αὐτοὶ νὰ
ἀποκτήσωσι πίστιν θερμὴν ἀπορρέουσαν ἐκ πραγματικῆς πε-
ποιθήσεως. ἔπρεπε νὰ πειθῶσιν περὶ τῆς ἀληθείας τῶν
ἐπαγγελιῶν αὐτοῦ δι' αὐτοψίας νὰ ἴδωσιν αὐτὸν ζῶντα
μετὰ τὴν ἀνάστασιν, νὰ φιλαφίσωσιν αὐτόν νὰ συμφάγω-
σιν ὡς καὶ ἐγένετο.

Ἐπὶ τεσσαράκοντα λοιπὸν ἡμέρας ἀπὸ τοῦ πάθους καὶ
τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ ὁ Κύριος παρίστατο ζῶν εἰς τοὺς μα-
θητὰς αὐτοῦ κατὰ διαφόρους περιστάσεις διδάσκων ἅμα
αὐτοὺς τὰ περὶ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς βασιλείας τοῦ
Θεοῦ ἐν τῇ γῇ. Ἀλλ' ὡς ἄνθρωποι οἱ Ἀ-
πόστολοι δὲν θὰ εἶχον τὴν δύναμιν ἐκείνην, ἣν κατὰ τὸ
κήρυγμα ἐξήκησαν θαυματουργοῦντες ἐὰν μὴ ἐλάμβανον
πνεῦμα Ἅγιον. «Καὶ συνεκλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ
Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγε-
λῆσαν τοῦ πατρὸς, ἣν ἠκούσατέ μου». Καὶ συναναστρέφον-
τες αὐτῶν παρήγγειλε νὰ ἀναμένωσι τὴν ἐπιφάντη-
σιν τοῦ Ἁγ. Πνεύματος, ἣν ὑποσχέθη αὐτοῖς. Τοῦτο δὲ
ἐπελθόντος τοῦ Ἁγ. Πνεύματος ἐφ' ὅμους, καὶ ἐσεσθὲ μοι
μάρτυρες ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ
Σαμαρείᾳ ὡς ἐσχάτου τῆς γῆς. Καὶ ἐσεσθὲ μοι μάρτυρες,
καὶ θὰ μαρτυρήσητε, θὰ κηρύξετε τὸ Εὐαγγέλιόν μου καὶ
τὴν ἐξουσίαν μου πρῶτον ἐν Ἰουδαίᾳ καὶ τῇ
γείτονι Σαμαρείᾳ, εἰτα δὲ ἀπὸ περάτων ὡς περάτων τῆς
γῆς.

* Πολλοὶ γινώσκοντες προήχθησαν περὶ τοῦ Θεοφίλου τούτου, ὃν ἐπι-
κρατεστέρα ἀπέβη ὅτι ὁ Θεόφιλος αὗτος ἦτο ἄρχων τις ὑπ' αὐτοῦ
τοῦ Λουκᾶ ἐκχριστιανισθείς.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Ο ΒΙΒΑΣ

Ζακόνι τῶν τῶν βουνά καὶ βρέχουν καὶ χιονίζουν,
Τὸ καλοκαίρι πράσινα καὶ τὸν χειμῶνα μαύρα.
Κανέναν δὲν τὰ χάρηκεν ἀπ' τοὺς καπεταναίους,
Καταίγιαννος τὰ χάρηκε ἀντάμα μὲ τὸν Βίβα.
Ἀντάμα τῶν καὶ πίνουνε, ἀντάμα χαιρετιοῦνται
Κι' ὁ Βίβας πίνει μὲ γυαλί, μὲ μαστραπὰ σημένιο,
Κι' ὁ δόλιος ὁ Καταίγιαννος κάθεται μαραμμένος.
Κι' ὁ Βίβας τότε ρώτησε καὶ τὸν συγχωρωταί,
«Καταίγιαννε δὲν χαιρέσαι; δὲν τραγουδᾷς; δὲν πίνεις;
Ἦ τοῦ καλὸ ἔγω νὰ χαρῶ, νὰ πῶ, νὰ τραγουδήσω;
Ἀπόψ' εἶδα στὸν ὕπνον μου, ποῦ κοιμώμουν,
Ἦχα μὴ γούνα κόκκινη ἀπ' τὴν κορφή στὰ νύχια.
Τὸ κόκκινόν ναι γλήγορόν ἀπ' τὴν αὐγὴν στὸ γέμα».
Κι' ἄκουμα λόγο, ἔστειλε καὶ ἐσυνοκρατεῖται,
Κ' ἡ παγωνιά τοὺς πλάκωσε ἐπάνω στὰ λημέρια.
Μία μπαταριά τοὺς ἔδωσαν πικρὴ φαρμακωμένη.
Τὸν Βίβα πέρνει στὴ καρδιά, τὸν ψυχογιὸν στὸ χέρι,
Τὸν δόλιον τὸν Καταίγιαννον τὸν πέρνει στὸ κεφάλι.
Τ' ἀσκέρι τοῦ μαράθηκε.

ΕΚ ΤΩΝ ΠΑΘΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ

Εἶχε μεγαλώσει καὶ ἀνδρωθῇ ὁ μονογενὴς υἱὸς τοῦ
πλουτίου καὶ ἰσχυροῦ μπέτη, ὁ Σελίμης, ἦτο ἀληθινὰ ὠραῖος
καὶ πλούσιος, διὸ πολλὰ κοράσια Μουσουλμάνων θὰ ἔδε-
χοντο προθύμως νὰ γίνωσι σύζυγοι αὐτοῦ, ἡ δὲ μήτηρ του
Ἄλλ' ὁ Σελίμης εἶχεν ἀκούσει ἀποφασίσαν τὸν γάμον
τῶν Χριστιανῶν εἶναι καλύτεροι, ἦτοι καὶ ὠραιότεροι καὶ
ἐξυπνότεροι, φρόνιμοι οἰκοκυροὶ καὶ ἀνατρέφουν καλότερα
παιδιά, διὰ τοῦτο ἤθελε νὰ λάβῃ σύζυγον Χριστιανήν. Λοι-
πὸν ἔστειλε πανταχοῦ ἰδιόκους τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα μάθωσι
ποῦ εὐρίσκεται ἡ προτιμότερα. Πάντες δὲ οὗτοι κατὰ μικρὸν
συνεφώνησαν ὅτι ἡ Μαρία, ἡ γυναῖκα τοῦ Κώστα ἐκ τοῦ
Μαρουλᾶ εἶναι ἀρίστη. Τοιοῦτοτρόπως εὐρέθη ἡ κατάλληλος
διὰ τὸν μπέτην σύζυγος. ὑπελείπετο δὲ τῶρ μόνον ἡ ἀρ-
παγὴ αὐτῆς. Ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα δὲν ἦτο πολὺ εὐκόλον,
διότι ἐκτός τοῦ ὅτι ὁ Κώστας ἦτο νέος καὶ γενναῖος ἀνὴρ
καὶ πρὸς τούτους εἶχε πολλοὺς καὶ καλοὺς συγγενεῖς, ἡ Μα-
ρία δὲν ἐξήρχετο ποτὲ ἐκ τῆς κώμης· αὕτη δὲ ἦτο ἀκρουν-
τως μεγάλη καὶ πολυάνθρωπος· καὶ μόναι αἱ γυναῖκες αὐτῆς
ἀπήρτιζον δύναμιν δυσκαταγώνιστον. Λοιπὸν ἔπρεπε νὰ
ἐξευρεθῇ ἡ κατάλληλος εὐκαιρία καὶ ὡς τοιαύτη ἐξελέχθη
ἡ νύξ τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς πρὸς τὸ Μέγα Σάββατον,
ὅτε ὡς ἦτο γνωστὸν, οἱ Χριστιανοὶ κατὰ τὸν ὄρθρον ἐψαλ-
λον τὸν ἐπιτάφιον ὕμνον ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. Λοιπὸν τὴν
νύκτα ἐκείνην ὁ Σελίμης μετὰ πολλῶν ὁπαδῶν μετέβη
πλησίον τῆς κώμης καὶ τοὺς μὲν ἀφῆκεν ἐξω τῆς κώμης
μετὰ τῶν ἵππων, ἵνα περιμένουν, αὐτὸς δὲ μετὰ πέντε ἄλ-
λων τῶν τολμηροτέρων μετέβη καὶ ἐκρύβθη εἰς ἐν ἐρεί-
πιον ἀπέναντι τῆς οἰκίας τοῦ Κώστα, καὶ ἐκεῖ ἐπερίμενε
τὴν λείαν του. Μετ' ὀλίγον ὁ ἱερεὺς ἐσήμανε διὰ τοῦ ζυ-
λίνου σημάντρου (κώδωνες τότε δὲν ἐπετρέποντο) καὶ ἐκα-
λεσε τοὺς Χριστιανοὺς εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὁ δὲ Κώστας μετὰ
τῆς γυναίκας του φέρων τὸ τέκνον αὐτῶν τυλιγμένον εἰς τὰς
ἀγκάλας του ἐξῆλθεν ἐκ τῆς οἰκίας, ἵνα μεταβῇ εἰς τὸν
ναόν· ἀλλὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην οἱ τρεῖς ἄνθρωποι τοῦ
μπέτη ἐπέπεσαν αἰφνὴς ἐπ' αὐτοῦ, καὶ τὸν ἔρριψαν κατὰ
γῆς, εἰς ἐκείσε διὰ μανθιλιὸν τὸ στόμα του, οἱ δύο κατε-
πέσαν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, οἱ δὲ ἀρπάξαντες τὴν γυ-
ναῖκα ἔσυραν διὰ τῆς βίας καὶ ἀπεμακρυναν αὐτήν. Ταῦτα
πάντα ἐτελέσθησαν ἐν διαστήματι βραχυτέρῳ τῶν δύο

τῶν. Εἰς τὰς κραυγὰς τῆς ἀτυχοῦς γυναικὸς ἔδραμον οἱ
τονεῖς, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ αὕτη ταχέως ἐφημώθη καὶ σκό-
βαθὺ ἦτο, ὥστε δὲν ἔδλεπον τοὺς τούρκους καὶ οἱ τοὺς
τοὺς φυλάττοντες ὠδήγησαν αὐτοὺς τάχιστα πρὸς τοὺς
γυναικίς, οὗτοι καὶ οἱ ἄλλοι καταλιπόντες τὸν δυστυχῆ
στὰν ἔσπευσαν νὰ ἱππεύωσιν, ὁ δὲ Σελίμης νὰ λάβῃ ἐπὶ
γυνάτων αὐτοῦ τὴν οἰμώζουσαν Μαρίαν καὶ οὕτω καλ-
όντες νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὴν πόλιν τῆς Ρεθύμνης. Τῶρ
ὅσον εἶπεν ὁ Σελίμης, θὰ λέγεσαι Φατιμέ, θὰ εἶσαι χανού-
σα, δηλαδή βασίλισσα εἰς τοῦτο τὸ κонаκί καὶ θὰ περάσῃς
ὑτέρα παρὰ εἰς τοῦ Κώστα. Ἐπειδὴ δὲ ἡ δυστυχὴς συχ-
κιεν, ὁ μπέτης ἐγένετο ζηλότυπος, ἐσκέφθη ὅτι πάντοτε
ἡ θὰ ἐνθυμῆται καὶ ἀγαπᾷ τὸν πρῶτον σύζυγον, διὸ ἡμέ-
τινὰ ἀπεφάσισε νὰ ἀπαλλάξῃ ἑαυτὸν ἀπὸ τοῦ ἀθλίου
τοῦ πάθους. Καὶ πράγματι μεταβὰς εἰς τὴν κώμην ἐκεῖ-
μετὰ τινων ὁπαδῶν του ἐφόνευσεν τὸν Κώστα. Νο-
οῖ οἰκοθεν ὅτι οὕτε διὰ τὴν ἀπαγωγὴν οὕτε διὰ
φόνον ἠνωχλήθη ὑπὸ τῶν ἀρχῶν ὁ μπέτης· ταῦτα
τοιαῦτα πάντα ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις εἶχεν ἀπὸ πολ-
ἀναγνωρίσει καὶ παραχωρήσει σιωπηρῶς ὡς ἀναμφι-
γῆτα δικαιώματα εἰς πάντα ἀνεξαιρέτως Μουσουλμάνον
τοῦτο τότε, ὅντε τὸν καλὸν καιρὸ, ὅπως τοὺς ἀπαίσίους
νοὺς χρόνους καλοῦσιν ἀκόμη τῶρ οἱ Τούρκοι, τότε,
ὁ φόνος Χριστιανοῦ ἠνώχλει τὴν Τουρκικὴν πολιτείαν
ὅσον καὶ ὁ φόνος ἐνὸς σπουργίτου. Ταῦτα ἀνελογι-
ν χθὲς ὅτε ἔδλεπον τὴν σημαίαν τοῦ Σταυροῦ κυριαρ-
αν ἐπὶ τῆς τοποῦτον ταλαιπωρηθείσης πατρίδος, καὶ
ἄσα τὸν Θεόν! Ὑπάρχει, ἀνέκραξα, Θεός, καὶ Θεός
ἰος καὶ τιμωρὸς τῶν κακῶν!

«ΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑΙ ΩΜΟΤΗΤΕΣ»

ΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΥΡΕΩΝ

Δ'.

Ἦτος, ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ τρόμου καὶ ἐν σιγῇ νεκρικῇ
όντες διαφόρους σταθμούς, φθάνομεν εἰς Τατάρ Παζαρ-
Καθ' ὅλους δὲ τοὺς σταθμούς, ἐγὼ ὡς ἐκ θαύ-
μας διασώζομαι ἀπὸ τῆς μακίας τοῦ ὄχλου, ὅστις ἐπὶ
ῶ κοινοποιούμενος, συναθροίζεται κατὰ χιλιάδας περὶ τὸν
ρόδρομον, τρίζων τοὺς τοὺς ὁδόντας του καὶ ἐπιζητῶν νὰ
ἱσπαρᾷ τὸν ἀπαγόμενον προδότην βλαδίκαν. Ἐντρο-
κατερχόμεθα ὑπὸ τὰς ἰαχὰς τῶν παρισταμένων καὶ
μεθὰ ἐκεῖ που ἀφῶναι ἀναμένοντες, ἵνα ἀφύκτως πά-
ὑποδοθῶμεν τὰ πρόσωπα νέων τραγικῶν σκηνῶν. Με-
λιγρόστιμον δὲ διαμονὴν παρατεταγμένοι διεσυνό-
μεν, φέροντες ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ τὰς ἀποσκευὰς μας,
τὴν πόλιν. Μετὰ μακρὰν πεζοπορίαν, ἄτε τοῦ στα-
κειμένου εἰς μεγάλην ἀπὸ τῆς πόλεως ἀπόστασιν,
χόμεθα εἰς αὐτὴν καὶ παραλαύνομεν διὰ τῆς κεντρι-
ρας ὁδοῦ, ἥτις γίνεται ἀνάστατος ἀπὸ τοῦ μανιώδους
αἰμοῦ. Στρατὸς καὶ ὄχλος· ἄνδρες, γυναῖκες, γέροντες,
ἴα, ὅλοι μανιόμενοι, ὅλοι λυσσῶντες, μᾶς ὑβρίζουσι,
πτύουσιν, μᾶς λιθοβολοῦσι, ὅλοι δὲ ἐν χορῷ πυροβο-
τες, ἀπαιτοῦσι νὰ ὀδηγηθῶμεν εἰς τὴν σφαγὴν. Ἀτά-
οἱ οἱ φρουροί, παρακολουθοῦσιν ἐν ἀπολαύσει τὸ θέαμα·
αἱ δὲ ἀναιμῆγνοι καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀλαλαγμούς
ὑπερθεματίζοντες μάλιστα εἰς τὰς ὕβρεις τοὺς λοι-
Ἐν μέσῳ τῆς δαιμονιώδους ταύτης παρεχῆς, ἡμεῖς
ζομεν ἀνευ τοῦ ἐλαχίστου γογγυσμοῦ. Τούνητιον μᾶς
α, ὅσῳ αὐξάνεται ἡ μανία τῶν περικυκλούντων ἡμᾶς
ὅτῳ τὰ πρόσωπα ὅλων λαμβάνουσιν ἐκφρασιν ἐνδομύχου
ς. Φθάνομεν εἰς τὸ διοικητήριον, ἐκεῖ δὲ ἐκπληκτος

συναντῶμεν ἕνα πολιτικὸν διοικητὴν, πλέον ἢ εὐγενέ-
στατον, ὅστις συγκινηθεὶς ἐπὶ τῇ ἐλεεινῇ καταστάσει μας,
ἐπιζητεῖ ἀμέσως νὰ μᾶς ἀνακουφίσῃ, πράττων, ὅτι δυνα-
τὸν ἐν καιρῷ νυκτός. Τρέχει ὁ φιλόανθρωπος οὗτος διοικη-
τῆς κ. Μιχαὴλ Κριβόσιεφ καὶ μᾶς τοποθετεῖ εἰς ἐν ξενο-
δοχεῖον, ἐνθα ἐξηντλημένοι, εὐρίσκομεν σχετικὴν ἀνάπαυ-
σιν ἐπὶ δέκα ἐννέα ἡμέρας. Τὴν ἐπομένην τῆς ἀφίξεώς
μας, διαταγὴ φαίνεται τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν,
γίγνονται διὰ τὸν Μουσταφᾶ-Πασᾶ φόνον, αὐστηραὶ
ἀνακρίσεις, καθ' ἃς, λόγου τοῦ τρόμου, δὲν ἐτολμήσα-
μεν νὰ διαζωγραφῶμεν ἐπακριδῶς τὴν ποῆσιν τοῦ κα-
κούργου, ὅστις προσέβη τάχα εἰς τοῦτο, ἄτε θελήσαντο-
τοῦ μακαρίτου Γ. Κουτολιάγκα νὰ δραπετεύσῃ!!!

Τὴν 16 Ἰουλίου γίγνεται αἰφνὴς ἀνάστατος κυριολεκτι-
κὸς ἡ πόλις. Ὅλοι κλείοντες θορυβῶδως τὰ καταστήμα-
τά των σπεύδουσι νὰ κλεισθῶσιν εἰς τὰς οἰκίας των ἐπὶ τῇ
εἰδήσει ὅτι, ρουμανικὸς στρατὸς προελθὼν ἐκ τοῦ χω-
ρίου Πανυγουρίστας, εὐρίσκεται ἐξω τῆς πόλεως, μέλλων
ἐντὸς ὥρων νὰ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν. Ἀμα τῷ ἀκούσματι
τούτῳ δοξάσαντες τὸν Θεόν, ἀνταλλάσσομεν κρυφίως
ἀνεκφράστου χαρᾶς ἀσπασμόν, ἀναλογιζόμενοι ὅτι θὰ ἀπαλ-
λαγῶμεν πλέον ἀπὸ τῶν ἀνθρωπομόρφων τούτων τεράτων,
εἰς τὰς χειρὰς τῶν ὁποίων τοσαῦτα ἐδοκιμάσαμεν δεινά.
Πλὴν αἰφνὴς ἀκούεται πάλιν ἡ ἀπαίσια τοῦ ἀρχιφρου-
ροῦ φωνή· «ἐμπρός, ἔτοιμοι ὁ ἀμέσως θὰ φύγωμεν ἀπ' ἐ-
δῶ». Κατάπληκτοι ἐπὶ τούτῳ, εὐρισκόμεθα ἐντὸς ὀλίγων
στιγμῶν ἐκόντες ἄκοντες εἰς γραμμὴν, ὅπῳτε ἐκκινούμεν
πορευόμενοι εἰς Πάτησιμ, χωρίον, πέντε ὥρας ἀπέχον
τῆς πόλεως. Τὸ ἥμισυ τοῦ δρόμου διανύσαντες ὑπὸ τὸν
καύσωνα τῆς μεσημβρίας· τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ ὑπὸ βροχὴν
ραγδαίατην, φθάνομεν εἰς τὸ εἰρημένον χωρίον, ἐνθα
πλέον ἢ ἐλεεινὸν, γυμνωθέντες ἀνάποτον πυρᾶν καὶ ξηραί-
νομεν τὰ καταβεβρεγμένα ἐξωτερικά καὶ ἐσωτερικά ἐν-
δύματά μας, καταλιπόντες ἀπὸ τῆς βίας τὰ ὀλίγα τοιαῦτα
ἄπερ εἶχομεν εἰς Τατάρ Παζαρτζίκ. Ἐπὶ ἐνδεκα ἡμέ-
ρας, νέα πάλιν δοκιμάζομεν μαρτύρια, κατακλινόμενοι κατὰ
γῆς ἀνευ στρώματος καὶ σκεπασμάτων, στερούμενοι τρο-
φῶν, ἕνεκα τῆς σμικρότητος τοῦ χωρίου, μόλις ἀρι-
θμούντες περὶ τὰς τριακόνας οἰκίας, μικρὸν διαφερόμενος
τῶν καλυθῶν, καὶ πρὸ πάντων ἔχοντες πάλιν ἐπικραμέ-
μενον τὸν θάνατον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μας, ἀπὸ τῶν ἐκ Μα-
κεδονίας προσφύγων, οἵτινες νύκτα καὶ ἡμέραν περιήρχοντο
ὀπλισμένοι τὸ κατάλυμά μας, καιροφυλακτοῦντες νὰ μᾶς
κακοποιήσωσιν. Ἐν Πάτησιμ εὐρισκόμενοι, πληροφορούμεθα
ὅτι πραγματικὴν περὶ τὸ ἐσπέραις τῆς ἀνεχώρησέως μας εἰ-
σέρχονται εἰς Τατάρ-Παζαρτζίκ, ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀντίστα-
σεως, τριακόνα περίπου Ρουμᾶνοι ἱππεῖς οἵτινες κοινολο-
γῆσαντες μετὰ τῶν στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν ἀρχῶν
τὴν μεθεπομένην ἀνεχώρησιν πάλιν.

Τὴν 27 Ἰουλίου ἐπὶ τῇ εἰδήσει, ὅτι ὅσον οὐκ ὑπογρά-
φεται ἡ εἰρήνη, ἐπανερχόμεθα καὶ αὐθις εἰς Τατάρ Πα-
ζαρτζίκ, διανυκτερεύομεν ὅμως ἐντὸς τοῦ στρατωνος, ὅτε
συνεπεῖα θερμῶν παρακλήσεων, ὁ καλὸς διοικητὴς Μιχαὴλ
Κριβόσιεφ, ἐκκενώσας τὴν οἰκίαν τοῦ ξενοδοχείου, μᾶς το-
ποθετεῖ ἐν αὐτῇ, τοῦ ξενοδοχείου ὄντος κατελθιμένου
ὑπὸ Τούρκων ἀξιωματικῶν. Ἦδη πλέον τὰς ἡμέρας, διερ-
χόμεθα ἀπονώτερον, καθ' ὅσον καταλείπει καὶ ἡ ποῆσις τοῦ
ὄχλου, ὅστις διαρκούντος τοῦ πολέμου, ἐφ' ὅσον ἐπληρο-
φορεῖτο τοὺς ἀλλεπαλλήλους συμπαγικούς θράμβους καὶ
τὴν τελείαν κατασυντριβὴν τοῦ βουλγαρικῆς στρατοῦ, ἐπὶ
τοσοῦτον ἐγένετο μανιώδης, καὶ ἡ μανία τοῦ αὐτοῦ ἐξέ-
σπα καθ' ἡμῶν τῶν αἰχμαλώτων. Τὴν 3ην αὐγούστου αἰ-
φνης πληροφορούμεθα παρὰ τοῦ διοικητοῦ Μιχ. Κριβόσι-

καὶ περινοίᾳ κατώρθωσεν ὁ ἴδιος, ἄνω καὶ κάτω
τὴν ἀπαλλάξῃ πλέον ἡμᾶς. Τρεῖς ἡμέρας ἐμείναμεν
Πύργῳ, καθ' ἃς ὁ κ. Στῆβενς δὲν ἔλειπεν ἀκαίρως ἐκείνην
διὰ λόγους εὐμενεῖας ἀνακουφίζων ἡμᾶς. Τὴν 12ην οὖν
ἀναχωρήσαντες ἐφθάσαμεν τὴν 14ην εἰς τὴν περιλήμνην
ἡμῖν καθάλλαν, ἐν δάκρυσι χαρᾶς προσκυνήσαντες
κυανόλευκον, ἣτις ὑπερήφανος κυματίζει ἐπὶ τῆς ἐπι-
ταύτης τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ Ἑλληνισμοῦ».

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

ὦ μητέρα, μίαν ἡμέραν μὴ λυπεῖσαι, θὰ χαρῆς
τοὺς σκοποὺς μας τοὺς κρυφοὺς μας θὰ ἰδῇς καὶ θ' ἀγαπᾷς

Ρήγας Φεραῖος

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κ.Χ. Σμύρνην.—Ν.Σ. Κωνσταντινούπολι.
Δ. Μερσίναν Στ. Π. Ι. Τραπεζοῦντα. Αί
στολαὶ Τουρκίας γίνονται ἐπὶ τῇ βάσει νέων καταλόγων εἰς
γράφωμεν τοὺς αἰτοῦντας. Καταστήσατε τοῦτο γνωστὸν ἐν
ἐρωτῶντας.—Ν. Π. Τεργέστην Εὐχαρίστως.—Ι. Μ. Τ.
νιν α. Ἡ ἀποστολὴ γίνεται ταχτικῇ ἔξοδον καὶ ταχ.
Π. Κακοδίχιον. Ἐάν εὐρεθῶσιν ὅλα θὰ σταλῶσιν
πρέπει νὰ ζητήσγη τόμους μετὰ τὴν σχετικὴν διατίκην.
Χοῦστον. Ἡ δωρεὰ ἐλήφθη ἐν καιρῷ καὶ ἐδημοσιεύθη
δελτικῇ τῆς 2 Νοεμβρίου, φυλ. 34.—Ε. Δ. Ἀμεσόν Γ. Δ.
Ἀποστέλλεται.

ως και δια τας περιαντων παντεστων η τα
 διαρκει. Καταθέσεις εις χρυδόν,
 Δεχεται επι εντόκουσ καταθέσεις εις χρυ-
 δόν, ηται εις πράγκα και λίρας Ἀγγλίας

καταθέσεις εἰς χρυσὸν κατὰ (19)00 δακτ.

ETAIPEIA

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΥΡΙΤΙΔΟΠΟΙΟΥ
ΚΑΙ ΚΑΛΥΚΟΠΟΙΕΙΟΥ

Ἄνωνυμος Ἑταιρία ἰδρυθεῖσα
τῷ 1882

Μετοχικὸν κεφάλαιον Δρ. 6. (1)

Γραφεία : Όδός Σταδίου 61
Παράρτημα : Καταστήματα 8πλ
Έτος 1922